

မိမိသရုပ်ဖော်

မြိုင်ရာဇာ

အာနိ

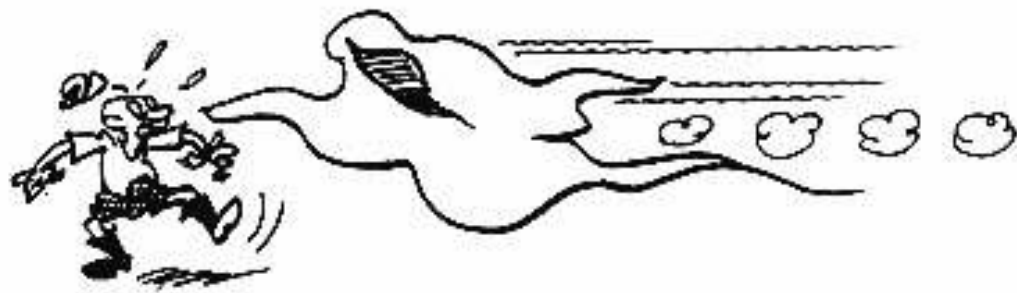
ကျွန်ုပ်နှင့်
ရှုပ်ထွေးပွေလီ
ဝိဉာဉ်ကမ္ဘာဆီသို့

အသစ်စက်စက်
စ-ဆုံး ရုပ်ပြ

မြိုင်ရာဇာတွတ်ဝီ
ကျွန်ုပ်နှင့်ရွှပ်ထွေးပွေလီ ဝီ ဉာဉ်ကမ္ဘာဆီသို့

အခန်း (၁) ကျွန်ုပ်နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော နာနာဘာဝများ

ကျွန်ုပ်...မြိုင်ရာဇာတွတ်ဝီသည်
တောတောင်လျှို့ မြောင်များကြားသို့
သက်ခွန်ဆံဖျားဝင်ရောက်၍.....
ဘားကောင်များကို.....ပမ်းဆီးရသော
အလုပ်ဖြင့်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
ရသည်ကို...လူတိုင်းသိကြပါချေ၏

ထိုသို့တောကောင်များကို
ဝင်ရောက်ရာ၌တောတောင်တို့၏
လှည့်ခားမှု.....မမြင်နိုင်သောနာနာ
ဘာဝတို့နှင့်.....ကြုံရဆုံးရခဲဖူးသည်ဟု

လူသေမှ နာနာဘာဝဖြစ်သည်ဟု
သိထားကြသော်လည်းတောရိုင်း
တိရစ္ဆာန်လောကတွင်လည်းမမြင်နိုင်
မတွေ့နိုင်သော နာနာဘာဝများလည်း
ရှိတတ်ပါ၏။

ထိုအကြောင်းကိုကျွန်ုပ်တစ်ဦးတစ်ဦးမှတင်ပြခဲ့ဖူးခြင်းမရှိပါချေ။ ယခု....ဗဟုသုတ
အလို့ပြစ်စေသောစိတ်ဖြင့်.....နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်ုပ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသောတောကောင်
တို့၏ နာနာဘာဝများ၏ တစ်ဦးတစ်ဦး အတွေ့အကြုံဆန်းများကိုတင်ပြရပေတော့အံ့။

ထိုးအပြင်...ကျွန်ုပ်
ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော
လူသားတို့၏
နာနာဘဝ
ဆန်းပြားမှုတစ်
ပြုစေတော့အံ့။
မမြင်နိုင်သော
နိယာမတရားကို
ဖတ်ရှု၍ကျေး
နပ်နိုင်ကြပါစေ။

နောင်.....အပျဉ်းသင့်
 သလို.....ကျန့်ပြန်တွေ့ခွဲရ
 ဘောအတွေ့အကြုံများထဲမှ
 ဘားရဲတိရစ္ဆာန်တို့၏ဘဝ
 ကူးပြောင်းမှုဆန်းကြယ်ပုံ
 များနှင့်လျှပ်စားတိရစ္ဆာန်များ
 အကြောင်းကိုပညာ...ဆက်လက်
 တင်ပြရပေအံ့။

မုဆိုးတော်
မြင်ရတာတွေကို
ကြိုတင်ရှု...

၁၉၄၈ ခုနှစ်ဆောင်းတွင်းကာလဖြစ်၏။ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင်ချမ်းအေးလှသော
ပြာသိုလဟုကျွန်ုပ်မှတ်မိနေချေ၏။ အိမ်ရှေ့မီးဖိုကလေးရုပ်၍မီးလှုံပြီး
အကြမ်းတစ်အိုးဖြင့်ဖိပ်ယူနေခိုက်.....ကျွန်ုပ်ထံသို့ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနှင့်လူ
တစ်ယောက်.....ပေါက်ချလာချေတော့၏...။

ကျွန်ုပ်ကား...ထိုသူကိုကြည့်လိုက်သည်။ ရုပ်ရည်သန်ပြန်၍ သစ်တောအရာရှိဝတ်စုံကိုကျနစွာဝတ်ဆင်၍အပေါ်က...ဂျာကင်အင်္ကျီကိုဝတ်ဆင်ထားချေ၏။

ဘာကိစ္စများရှိလို့ပါလဲ

ထိုသူကားနှစ်လို့ဖွယ်ပြုံး၍...

ကျွန်တော့်နာမည်ကျော်ရွာမြင့်ပါ...ရိုးမပန်းနီတောကြီးဝိုင်းထဲက သစ်တောအရာရှိပါ...ဒီရွာကသူကြီးဦးဘမီထံလည်းဝင်ခဲ့ပြီးပါပြီ...

ဟုတ်လား...

ထိုသူငယ်ကား...ကျွန်ုပ်အရင်သူကြီးဘမီထံဝင်ပုံရသဖြင့်အရေးတကြီးကိစ္စဖြစ်ဟန်တူပုံရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မူဆိုးကားသစ်တောအရာရှိများနှင့်လွတ်ကင်း၍မရချေ။ သတ်မှတ်ထားသော...သားကောင်ကိုပစ်လွှဲအရေးယူခံရမည်မဟုတ်ပါလော။

ဟိုကောင်လည်းမပစ်ရ...ဒီကောင်လည်းမပစ်ရနဲ့...ဒါဆို...သူတို့ဥပဒေမပါတုံ့ကောင်ရှာပစ်မယ်ကွာ...

ကဲ.....ထိုင်ပါဦး..

၄

ကျွန်ုပ်ကားဝါးကွပ်ပျစ်လေးပေါ်၌ထိုင်
ခိုင်းလိုက်ပြီး အကြမ်းခွက်တစ်ခွက်ကို
ငဲ့ပေးလိုက်၏။

ကံ...အကြမ်းသောက်
ဆတ်သားခြောက်စား...လာ
ရင်းကိစ္စကလည်းပြောဦး

ထိုအရာရှိငယ်လေးက.....အကြမ်းခွက်ကိုမူတ်သောက်
လိုက်ပြီး...

ဒီလိုဗျ...ဦးထွတ်ပီ...ကျွန်တော်
တို့ကြိုးဝိုင်းကို...ရန်ကုန်ရုံးချုပ်က...အထက်
အရာရှိကြီးတွေလာကြလိမ့်မယ်...

သိပြီ...သိပြီ...ကျွန်ုပ်ကိုတောကောင်ပစ်ခိုင်းပြီး
တောကောင်သားနဲ့...
ညှဉ်းခံမလိုပေါ့...

မဟုတ်သေးဘူးဗျ...ဒီလို...ဒီလို...အခုလာမဲ့
အရာရှိကြီးတွေက.....တောပစ်
ဝါသနာပါကြတယ်ဗျ...

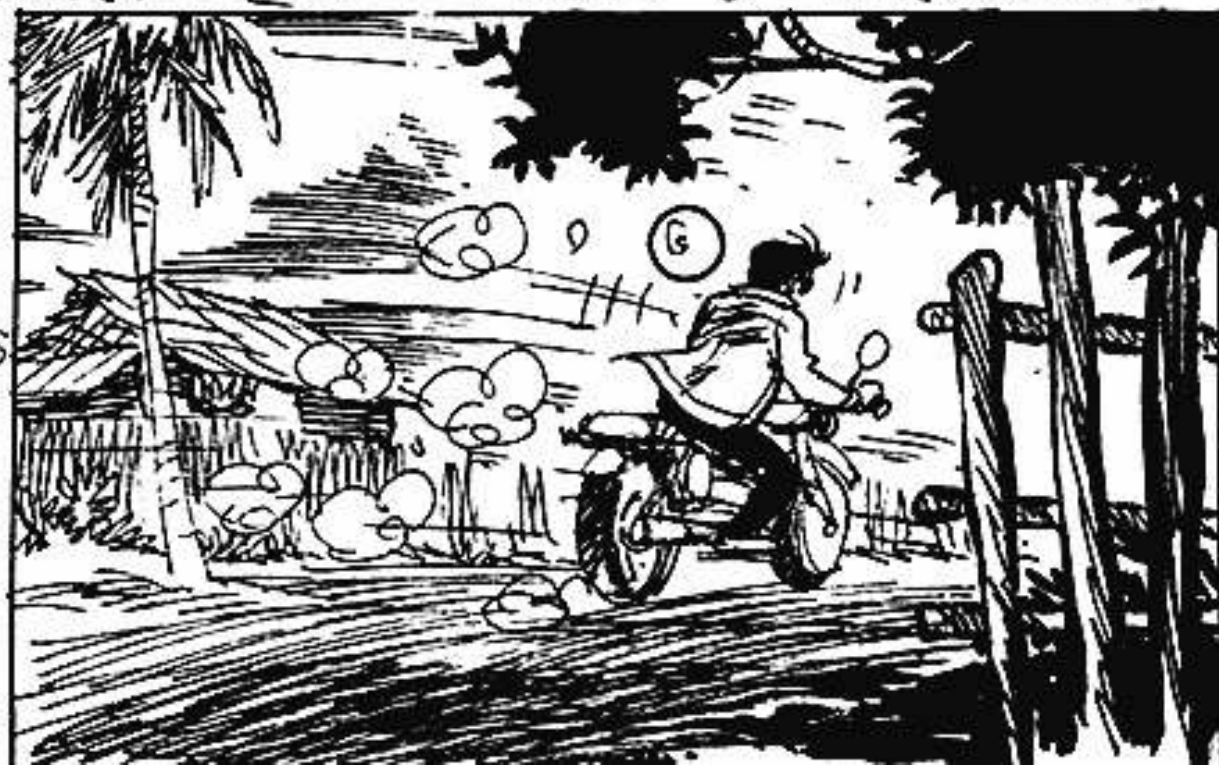

သူတို့က...ဒီကြိုးဝိုင်းထဲမှာတောပစ်ချင်
ကြတယ်...အဲဒါ...တောကျွမ်းတဲ့လူ
တစ်ယောက်လိုတယ်ဆိုလို့
ဦးထွတ်ပီကိုအကူအညီ
လာတောင်းတာပါ...

ထိုအခါမှ...
အလုံးကြီးကျသွား
ချေ၏။ ထို
သူငယ်ကား... ကျွန်ုပ်
ကို... ပြောပြော
ဆိုဆိုနှုတ်ဆက်ပြီး
ဆိုင်ကယ်ဖြင့်
ထွက်သွားချေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း မသေးမျှင်ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ
၍ ကျွန်ုပ်၏ လက်ခွဲတော် နှစ်လုံး ပြူးကို သေချာစွာ
တိုက်ချွတ်ဆေးကြောတော့၏။

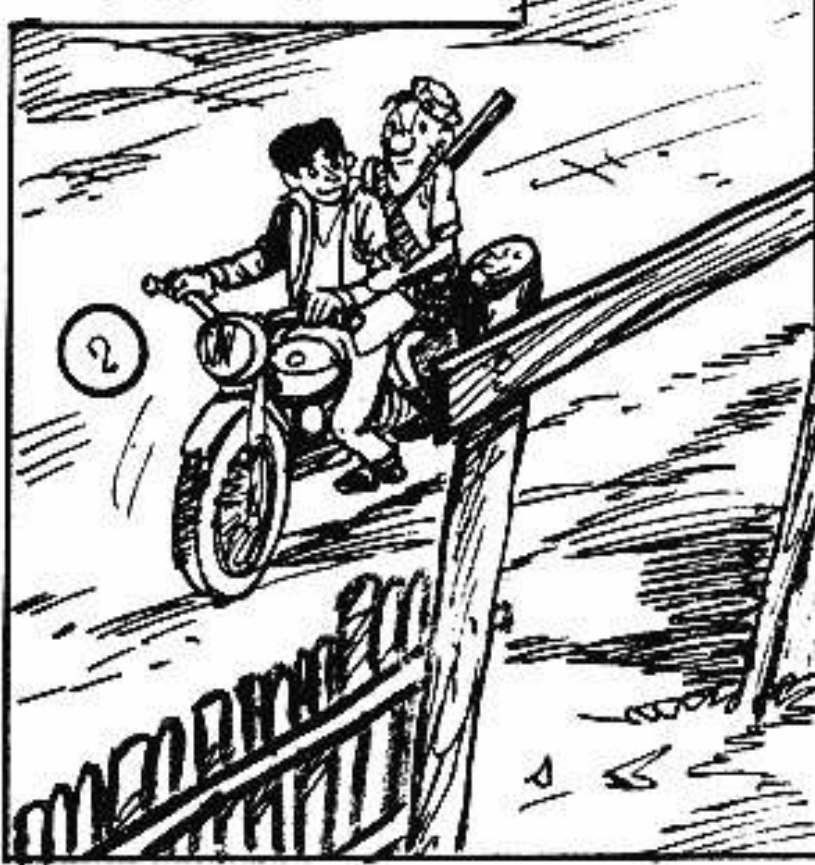
ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ရွာရှေ့ဘက်
တောလမ်းအတိုင်း ကြိုးဝိုင်း ရှိရာသို့ မောင်း
လေ၏။

နောက်တစ်နေ့... နံနက်စောစောထိုသူငယ်...
ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပေါက်ချလှာပြီး ကျွန်ုပ်အား
ခေါ်ချေ၏။

ကွမ်းတစ်ညက် ခန့်မောင်းပြီး သောအခါ... ခခန်း
တစ်ခု ရွှေ့၍ ခကာရပ်၏...။

ကဲ...ဦးတွတ်ပီ...ခခန်းတော့မရောက်
သေးဘူး...ဒါကျွန်တော်တို့သစ်တောက်ပဲ...
ဒီမှာ.....ခဏနားပြီးစိုက်ပြည့်တာပေါ့....
မနက်ထဲက...ဘာမှမစားရသေးဘူး..

ဟုတ်ပ..ကျုပ်လည်း
ဘာမှမစားရသေးဘူး

စားထားတာ
သေချာတာပေါ့

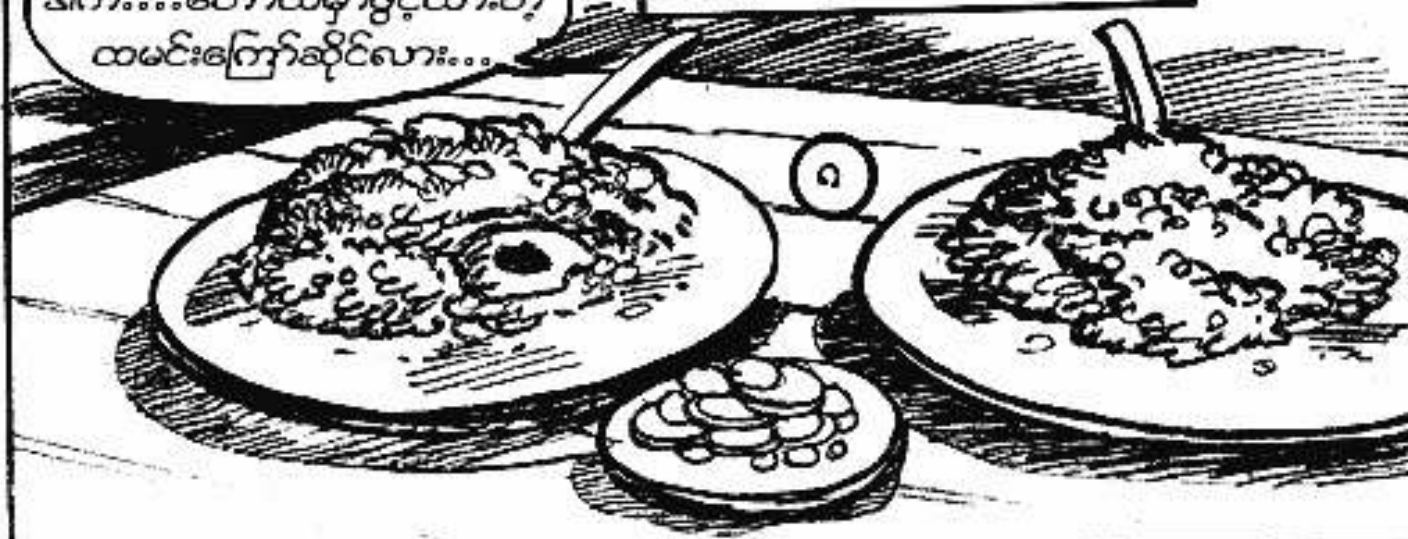
ထိုသူငယ်က.....ခခန်းတွင်းမှလူနှစ်ယောက်ကို
လှမ်းအော်ပြောချေ၏။

ဟေ့..တို့ကိုလည်း..ထမင်း
ကြော်နဲ့..ရှိသား..ကြော်ယူခွဲကွာ..

မောင်ကျော်စွာမြင့်....
ဒါက....တောထဲမှာပွင့်ထားတဲ့
ထမင်းကြော်ဆိုင်လား...

မကြာမီ..စားစရာများအငွေ့တထောင်းထောင်း
ဖြင့်ပြန်ရောက်လာတော့၏....။

ကျွန်ုပ်တို့ကားကြောင့်ကျော်ရွာကရယ်
လိုက်ပြီး...။

ဘယ်နှယ်...ဒီတောထဲမှာ
ဆိုင်ပွင့်ရမှာလဲဗျ...ဒီခန့်က
တပည့်တွေလေ..ရွာထဲကသွားမှာ
တာ....

ဪ
သိပါဘူး..

ဆရာ..

ဘာလဲကွ...

ဆရာကိုပြောမယ်..ပြောမယ်နဲ့အခုတော့ပြောရ
တော့မယ်....ကျွန်တော့်ကိုဒီခန့်က
ပြောင်းပေးပါဆရာ...

ဘာဖြစ်လို့လဲကွ....ဒီကိုမင်းရောက်တာ
တစ်လပဲရှိသေးတာ...

၉

မဟုတ်ဘူးဆရာ....ညညဆို...သရဲ
သိပ်ခြောက်တာဗျ...
ကျွန်တော်က....သရဲ
ကြောက်တယ်...

ဟား....ဟား
မင်းကကွာ...ဒီတော
ထဲမှာ....ဘာသရဲမှ
မရှိဘူး...

ထိုသူက.....ခေါင်းကုတ်ပြီး...

ဆရာ....ယုံချင်ယုံ
မယုံချင်နေ....ကျွန်တော်ပြောပြ
မယ်..အခုခဏနေတဲ့ဂျီသားက..သရဲ
ဆီကပြန်လုလာတာ...

ဟေ့

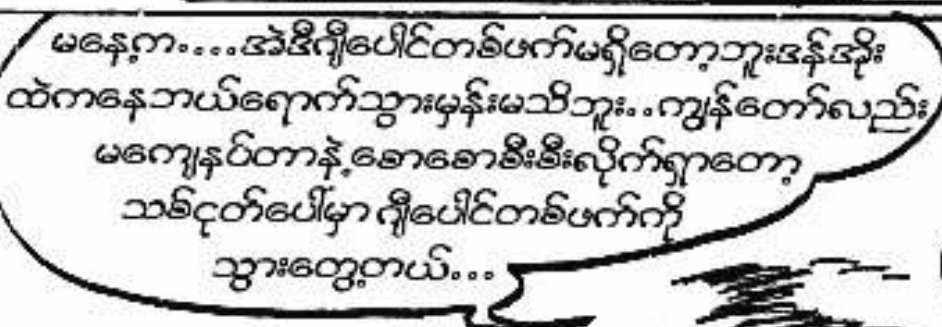
ထိုသူငယ်ကကားကြောင့်ကျွန်ုပ်
မျက်လုံးပြူးသွားချေ၏။

ဘယ်လိုဘယ်လို

ဆရာလန်သွားတယ်မဟုတ်လား....ဒီလိုမျိုး
လွန်ခဲ့တဲ့ ဥရက်က...ဂျီတစ်ကောင်ရလာတော့
ကျန်တာကိုနေခြောက်လှမ်း ဂျီတစ်ပေါင်ကို
ပြုတ်ပြီးထားတာပေါ့...

မနေ့က....အဲဒီဂျီပေါင်တစ်ဖက်မရှိတော့ဘူးအန်အို
ထဲကနေဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိဘူး..ကျွန်တော်လည်း
မကျေနပ်တာနဲ့စောစောမီးမီးလှိုက်ရှာတော့
သစ်ငုတ်ပေါ်မှာ ဂျီပေါင်တစ်ဖက်ကို
သွားတွေ့တယ်...

၁၀

ဒါနဲ့...ပြန်ယူလာပြီးရေဆေး
 နောက်ပြီး...ခုတ်ထစ်ပြီး...အခုဆီနဲ့
 ကြော်ပြီး...ဆရာတို့ကိုကျွေးတာ...

ဟေ့..

ဆရာတို့အခုစားရတာပေါ့ပျက်ပျက်
 မနေဘူးလား သရဲဆိုတဲ့ကောင်မျိုးက
 လူတွေလိုမကျော်စားနိုင်လို့
 အငွေပဲစုပ်ကြတာ...ဒါကြောင့်
 ပေါ့ရွတ်ရွတ်ကြီးဖြစ်နေတာ

မင်းကွာ အကောင်တစ်ကောင်
 ဝင်ချီသွားတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်..

ဟာ..မဖြစ်နိုင်ဘူး...မွန်ခဲတဲ့ ရှရက်လောက်
 ကလည်း..ဝက်သားပြုတ်ထားတာ..ညဘက်
 ပျောက်သွားပြီး...မနက်ကျတော့..ဒီ
 သစ်ငှက်ပေါ်မှာပြန်တွေ့တာ..

၁၁

မိန်းမက
 ရယ်ဒီဝယ်လာ
 လို့ပြန်လာ
 ထားတာ

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူ၏ခဏားကြောင့်
သရဲထဲမှပြန်ရသော ဂျီသားကြော်ကိုစားရမှာ
တွန့်နေချေတော့သည်

နောက်ပြီး ရှိသေးတယ်... ကျွန်တော်
အကျိုးတွေလည်း ဒီလိုပဲ ပျောက်
ပျောက်သွားပြီး သစ်ငှက်ပင်
ပေါ်မှာ ပြန်တွေ့တယ်...

မင်းတစ်ဝက်
ငါတစ်ဝက်
ပေါ့ကွာ..

အောင်ကျော်မြင့်လည်း တွေ့ခန့်ဖြစ်သွား
ပြီးနောက်..

ဟာ.. ဒီကောင်
ပစ္စည်းတွေလည်း
ခဏခဏဖြစ်
တယ်..

မင်းအဖော်ဌေးလွင်
ခဏဖြစ်မှာပါ..

၁၂

ကျွန်ုပ်တို့မှာ မည်သို့ပြေရှင်းရမှန်းမသိတော့ချေ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကို
ဒီနေရာကပြောင်းပေး
ပါလို့ပြောတာပါ
ဆရာရယ်

အေးပါကွာ
လူစားရရင်ပြောင်း
ပေးမယ်..

ကျွန်ုပ်တို့လည်း စားသောက်ပြီး...ဆိုင်ကယ်ဖြင့်
ခခန်းကြီးသို့...ထွက်လာလေတော့သည်..

ကျော်စွာမြင့် ဒီသူငယ်ပြောတာ
ထူးခြားနေပါလား..

ကျွန်တော်လည်း မပြောတတ်တော့ဘူး
ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်တွေကိုယ့်လိုမရဘူး
ဒီခခန်းမှာမနေချင်လို့ပြောတာလည်း
ဖြစ်နိုင်တယ် ခိတ်ထဲ ထားမနေ
ပါနဲ့ဗျာ..

ကျွန်တို့လည်း
ပြောပြောဆိုဆို
ခခန်းကြီးသို့ရောက်
ရှိခဲ့တော့သည်။
ဆိုင်ကယ်ကို
ရပ်ပြီးနောက်
ကျော်စွာမြင့်ကဦး
ဆောင်၍....ဗိုလ်တံ
ကြီးပေါ်သို့ခေါ်
သွားလေတော့၏။

၁၃

ကဲ...လာဗို့ဦးထွက်ပီ..

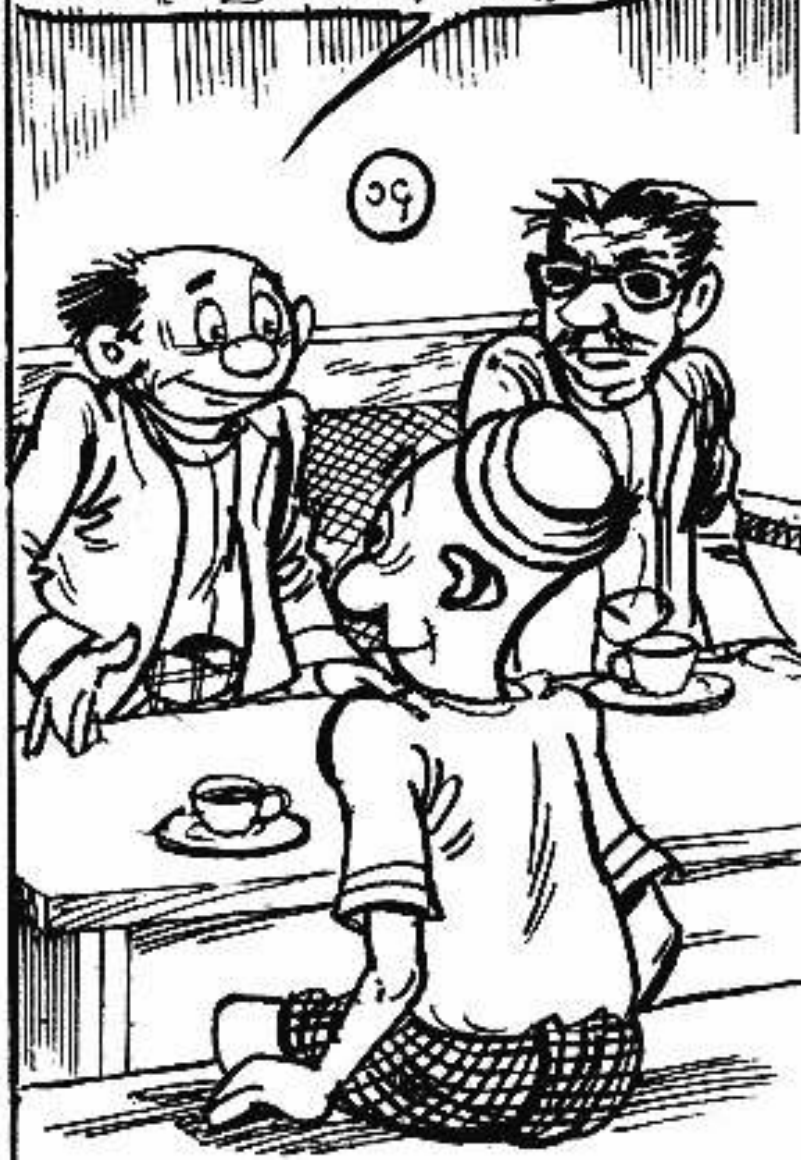
သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိလှသောဧည့်ခန်းကြီး၌အရာ
ရှိလေးငါးယောက်ဝိုင်းဖွဲ့စုကားပြောနေ
ကြသည်။ ကျော်ရွာမြင့်က...ကျွန်ုပ်အား...ခုံ
တစ်လုံး၌ထိုင်စေပြီး..

ကျွန်ုပ်အားမိတ်ဆက်ပေးသည်..

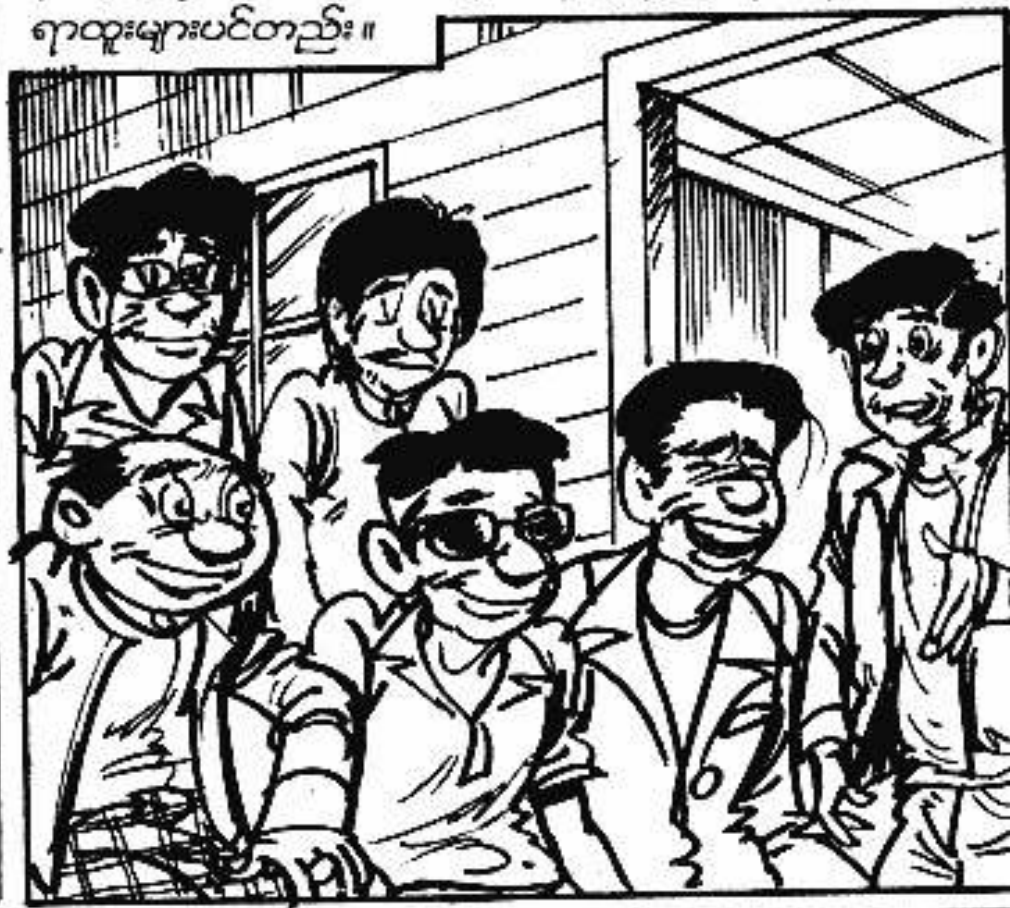

တွေ့ရတာဝမ်းသာသဗျာ...ကျွန်တော်တို့လည်း
တောပစ်ဝါသနာပါတာဗျာအခုအလုပ်အားရက်မှာ
ချိန်းပြီးအမဲလိုက်ပို့ပဲ..ကြိုးဝိုင်းတွေထဲမှာအမဲပစ်
တာခုံနေပြီဗျာ...ဒီရိုးမကြိုးဝိုင်းတစ်ခုပဲမပစ်ရ
သေးတာ...ဒါကြောင့်နယ်မြေကျွမ်းတဲ့ဦးတွတ်
ပီဆီအကူအညီတောင်းရတာပဲဗျာ

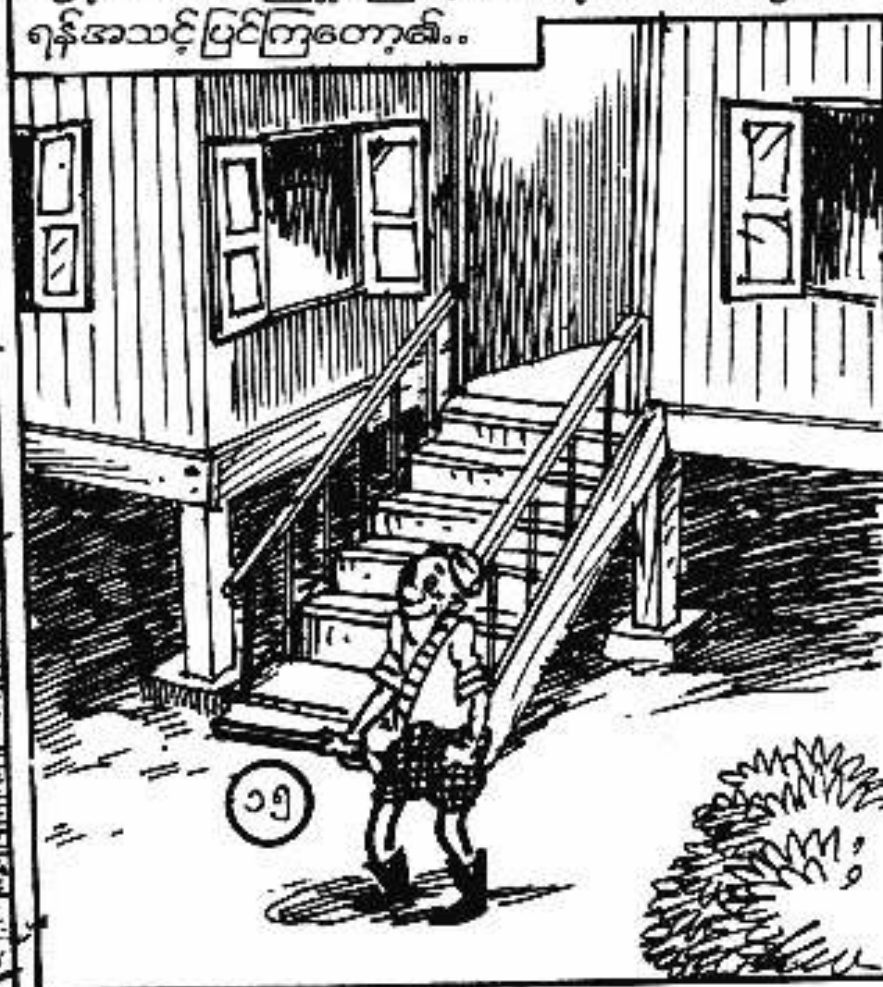
သူတို့အဖွဲ့သားများကို..တစ်ယောက်ချင်း..ရာထူးနှင့်
နာမည်ကို မိတ်ဆက်ပေးချေ၏..နည်းနည်းနောနော
ရာထူးများပင်တည်း။

အခုလို..ရာထူးကြီးနှင့်ပိုက်ဆံချမ်းသာသူ
များက..အမဲပစ်အလုပ်ကိုအပျော်တမ်း
လုပ်ကြခြင်းဖြစ်၏..

ကျွန်ုပ်၏ဆော်သြမှုကြောင့် အားလုံးတောပစ်ထွက်
ရန်အသင့်ပြင်ကြတော့၏..

သူတို့က ကျွန်ုပ်၏သေနတ်ကိုတောင်းယူ၍သေချာစွာကြည့်ပြီး..။

ဒီသေနတ်က...တော်တော်ကြီး
ဒိတ်...အောက်နေပြီနော်..

ကျွန်ုပ်၏သေနတ်ကိုအထင်သေခွာပြောဆိုကြ
ချေ၏..ကျွန်ုပ်ကား...ကျွန်ုပ်မပစ်ဖူးသေး
သောသေနတ်များကိုသူ့လက်ထဲ၌မြင်နေ
ရသည်မို့ကျွန်ုပ်မပြေသာတော့ချေ။

ကျွန်ုပ်လည်း..ဗဟုသုတရရန်အလိုဌာ..ခပ်ခုမိ
ချေ၏..

အဲဒီသေနတ်တွေက..
ဘယ်လိုခေါ်လဲဗျာ..

ထိုအခါအသားဖြူဖြူနှင့်ဦးခုံးမြင့်ဆိုသူက
ရှင်းပြချေ၏..

ဒါ..ပွင့်တူးတူး..

ဒါက...ပွိုင့် ၄၄.....ဘိုရှင်ဗယ်..

ဒါကတော့...နှစ်လုံးပြူး

ဒါကတော့...တစ်လုံးထိုး (၃၂) လက်မ
ပြောင်းရှည်.....အားလုံးလိုင်ခင်နဲ့
ကိုင်ကြတာ...

သေနတ်တွေကအပျံ့စားပါလား...လက်နက်အား
ဒီလောက်ကောင်းနေမှတော့တောထဲမှာ
ကြိုက်တဲ့ကောင်ကိုပစ်တော့မျိုး..

ဒီလိုမဟုတ်ဘူး...ဦးတွတ်ပီရဲ့...ကျွန်တော်တို့မှာ
ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုချထားတယ် ဒီတောထဲမှာပြောင်
ပစ်ဖို့ပဲ...ပြောင်ကလွဲလို့ဘာမှမပစ်ဘူး...ဒါ
ဆုံးဖြတ်ချက် ပြောင်တောင်မှ ပြောင်အုပ်ကြီး
တွေရှင်တောင်တစ်ကောင်ပဲ ပစ်ရမယ်..

၁၇

ဘယ်လိုဗျ...ကျွန်ုပ်တို့ကတော့
ပြောင်အုပ်တွေလိုကတော့
အကြိုက်ပဲ..

ဒီလိုရှိတယ်...ဦးထွတ်ပီရယ်ကျွန်တော်တို့ရန္တာန်
တွေကိုပစ်တယ်ဆိုတာတောကောင်တွေအကြောင်း
သိချင်လို့ပါ...

နောက်ပြီး
တိရစ္ဆာန်တွေကို
စိတ်ကြိုက်ပစ်နေမယ်
ဆိုရင်...တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်
တွေရှားသွားမဲ့အနေအထား
မျိုးကိုမလိုချင်ဘူး..
အထီးနဲ့အမတွေကြမယ်
ဆိုရင်...အထီးကိုပဲဦးစားပေး
ပစ်ရမယ်....အမကမျိုးဆက်
မတုံးအောင်လုပ်နိုင်
တယ်မဟုတ်လား

ဟီး!! ဟီး!!
ပြောင်ထီးဖြစ်
ရတာကံဆိုး
တာလို့မျှ..

ဦးစိုးမြင့်ရှင်ပြမှ ကျွန်ုပ်သဘောပေါက်မိချေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်ကား
တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်မျိုးပြုံးအောင်လုပ်နေသော...တရားခံဖြစ်နေချေပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း...စားသောက်စရာများကို...ကားပေါ်တင်၍သစ်ထုတ်လုပ်ရေးကားလမ်း
အတိုင်းဝင်ခဲ့ကြချေ၏...၄၅ မိနစ်ခန့်သွားပြီးသောအခါ...ကားလမ်းမရှိတော့ချေ။

လျှို့ဝှက်မှုများ၊ မြောင်များနှင့်ထူထပ်သောသစ်ပင်အုပ်များ
နှင့်ခတွေ့ချေတော့၏။ ဤနေရာသို့ကျွန်ုပ်
မကြာခဏရောက်တတ်သဖြင့်ကျွန်ုပ်အဖို့သိပ်
မထူးဆန်းပေချေ။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဦးစိုးမြင့်ခကားကြောင့်
လမ်းပြအဖြစ်လိုက်လာသော...သစ်ထုတ်
လုပ်ရေးမှ...စောဘီးလူးကရှေ့သို့ပြေး
တက်လာပြီး...

